

til at afgøre, men een Ting ved jeg — og det ved sikkert ogsaa den ærede Afbryder, maaske bedre end nogen —, at der tjenes overmaade store Penge paa Forsikringsvæsen, og hvis jeg ikke husker meget fejl, har den Mand, der i den almindelige Bevidsthed staar som Fører for Venstrepartiet, den højtærede Kirkeminister, ved en tidligere Lejlighed udtalt sig til Gunst for Princippet: Statens Overtagelse af Forsikringsvæsenet. Nu vil jeg ikke hævde, at de smaa Administrationsudgifter for Stats-Brandforsikringsfonden danner en forholdsmæssig Maalestok for, hvad Administrationsudgifterne vil være, hvis Staten overtager alt Forsikringsvæsen, men jeg er dog ganske overbevist om, at Administrationen vil blive betydelig billigere, hvis Forsikringsvæsenet saaledes bliver samlet under Staten, og at Befolkningen kunde spares for ikke smaa Penge. Det er umuligt, at Forsikringsselskabernes Administration kan være billig. Naar man ser de Pragtbygninger, mange Forsikringsselskaber opfører, naar man ser de flotte Kontorer, hører om de store Direktørgager og Bestyrelshonorarer, Mængden af Tryksager, Annonceringer, Rejser, Agenthonorarerne o. s. v., alle de mægtige Udgifter, saadanne Selskaber har, kan man forstaa, at Administrationen af saadanne Virksomheder maa være dyr. Derfor tror jeg, det var værd ogsaa for dette Tings Medlemmer at optage til alvorlig Overvejelse, om man ikke skulde gaa den af mig her antydede Vej. Jeg og mit Parti vil ikke stille noget bestemt Forslag — det vilde jo paa det nuværende Tidspunkt blive betragtet som en Demonstration, og Forslaget vilde blive stemt ned, om ikke andet saa af politiske Grunde —, men jeg vil opfordre Tingets Medlemmer til at underkaste denne Tanke en upartisk og upolitisk Overvejelse. Saa kunde det være, at Tiden for dens Realisation alligevel ikke var saa fjern, da vi ellers i øvrigt er enige om, at det gælder om at spare paa alle Omraader, ogsaa med Hensyn til unødigt og overflødig Arbejde. Hvis derfor den højtærede Minister skulde komme i Tanker om, at han senere vilde stille et Forslag i den her nævnte Retning, kan jeg tilsige ham mit Partis Støtte til dets Gennemførelse. Jeg kunde rent personlig tænke mig, at man begyndte at gaa den Vej ved at lade Kommunerne under en eller anden Form komme ind under f. Eks. Statens Brandforsikringsfond, saaledes at de kunde danne en Afdeling deraf. Men jeg er forberedt paa, at et bestemt Forslag herom heller ikke vilde finde Tilslutning i Øje-

blikket, og vil derfor ikke stille det. Jeg ønsker, som sagt, kun at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold, og saa anbefaler jeg i øvrigt det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

Raffinøe: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger dertil.

Paa Finanslovsforslaget for 1921—22 er Statens Brandforsikringsfonds Budget anslaaet til at skulle have et Underskud paa 43 000 Kr. Man regner her med, at Fonden giver 5 pCt. i Rente, det er 250 000 Kr., og at man skal have en Indtægt ved udtrukne Obligationer paa 13 000 Kr. I Skader er der anslaaet at skulle udbetales, naar Assurandørernes Andel trækkes fra, 180 000 Kr., i Genforsikringspræmie 120 000 Kr. og til Administration 6 000 Kr. Det er jo en overmaade rimelig Sum, der her er sat til Administration, men hvad kommer der ind under denne Sum? Ogsaa det, som omhandles i Lovforslagets § 3, sidste St. kke? Dette Stykke er nemlig noget nyt i Lovforslaget, og jeg tror, det vil blive en temmelig kostbar Foranstaltning for Staten, naar Fondens Administration skal rejse Landet rundt for at føre Tilsyn med de i Fonden indtegnede Bygninger, Løsøre m. m. Det kan selvsagt ikke gøres for de 6 000 Kr., der er budgetterede til Administration paa Finanslovsforslaget.

Med Hensyn til den stipulerede Præmie staar der jo i Lovforslaget, at saavel Grundbeløbet som Tillægsbeløbet skal fastsættes hvert Aar af Finansministeren, og den højtærede Finansminister sagde i sin Forelæggelsestale, at man tænkte paa en Præmie af 0,3 pro mille, altsaa 30 Øre pr. 1 000 Kr. Det vil indbringe ca. $\frac{1}{2}$ Million. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister glemte, at i den halve Million maa ogsaa være inkluderet Genforsikringspræmien, for 0,3 pro mille af 1 015 Millioner kan dog kun give godt 300 000 Kr. Denne Genforsikringspræmie er, som jeg sagde før, paa Finanslovsforslaget for 1921—22 anslaaet til 120 000 Kr. Jeg vil antage, at denne Præmie paa ca. 0,3 pro mille vil vise sig at være temmelig lille. Det er jo Meningen med Lovforslaget, at Statens Brandforsikringsfond skal udvides til at omfatte ca. $2\frac{1}{2}$ pCt. af den samlede Risiko, og det vil sige, at hvis Risikoen beholder samme Værdi, som den har nu, skal Fonden komme op paa et Beløb af ca. 25 Millioner Kroner. Hvis man regner med, at